

тъй, какъто въ имената и мѣстоименіата (§. 78.), сир. съ измѣнение на окончаніята. Тъй напр. глаголътъ *орж*, *свѣж*, *ходиѣ* въ настояще време отъ изъяв. наклоненіе:

Число единственно.

<i>орж</i> ,	<i>свѣж</i> ,	<i>ходиѣ</i> (азъ)
— ешь,	— ешь,	— ишь (ты)
— е,	— е,	— и, (той, я, о)

Число множественно.

<i>оремъ</i> ,	<i>свѣмы</i> ,	<i>ходимъ-ы</i> (ный)
— ете,	— ѹте,	— ите (вый)
— жтъ,	— ѹмтъ,	— ѹмтъ (тѣ).

И родоветъ въ глагола сѫ три: *мжескый*, *жсенскый* и *срѣдень*, които са различаватъ сѫщо като въ прилагателните имена; само че тукъ вмѣсто окончательната ы въ множ. число стоятъ и: *челъ*, *чела*, *чело*, *чели*.

Обученіе 16. — Да са покажатъ вида, наклоненіето, времето, числата и лицата на глаголътъ въ послѣднето (15) обученіе, каквото и на тѣзи туха:

Времето е като парятъ: да го неизгубвай и ще иниции винаги доста отъ него. — Срамотно е за человѣка, който незнае поис да чете и да пише. — Трѣба да работиш, ако искамъ да са пахраниш. — Сичко са спичелва съ трудъ и постоянство. — Ако работиш и пистиш, не ще да имаш нужда отъ никого. — Прави добро да напомниши добро. — Титъ е плачалъ, когато са заминѣлъ денъ да не направи нѣкое добро. — Прощавайте на тѣзи, които ви сѫ обидили и увредили. — Азъ бяхъ направилъ много общеполезни работи, ако имахъ богатството на Г-на * *.

За спрѣжението на глаголътъ.

104. — *Спрѣженіе* на глаголътъ са нарича способа, по който тѣ са измѣняватъ, споредъ видоветъ, наклоненіята, времената, числата и лицата, еще споредъ окончаніята, си.

105. — Спрѣженіята сѫ три, отъ които двѣтъ първи са